

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 2. Hic gratiae defectus non Deo; sed homini est imputandus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

men priusquam pro eis Ecclesiæ oratio fuerat exaudita, antequam eos Deus ad se attrahere & convertere dignabatur, nondum eis aderat ista poenitentiae & conversionis gratia, ut *dumtaxat* illi esset *consentiendum*. Istud adversus Appendicem satis est ac fidem ejus evertit. Deinde, ut notat S. Prosper, non pro omnibus Ecclesiæ oratio exauditur. *Quod si aliquos, ait, (sicut videmus accidere) salvantis gratia præterierit & pro eis oratio Ecclesiæ recepta non fuerit, ad occulta divinæ justitiæ judicia referendum & agnoscendum est secreti hujus profunditatem nobis in hac vita patere non posse.*

L. 1. de vo-
sat. gent. c.
13.

§. I I.

Hic gratiæ defectus non Deo; sed homini est imputandus.

HOc tamen omnino affirmavero istiusmodi divinæ gratiæ defectum non Deo sed homini esse imputandum. Ut enim Dei adjutorio homines non adjuventur, ait D. Augustinus, *in ipsis itidem causa est, non in Deo.* Quæ Augustini verba ad Monimum refert & approbat S. Fulgentius, qui & alibi ait: *Hæc Dei gratia quâ salvamur, non alicui præcedenti bono merito datur: nec tamen nisi præcedenti malo merito*

Lib. 2. de
pecc. mer.
& remis.
sap. 17.

L. 1. c. 28.

L. 1. de ver.
prædest. c. 3.

merito

PECCATORIS. 27

merito denegatur. Quibus conformiter S. L. 11. mor.

Gregorius, ut vidimus, docet, plerum-^{cap. 5.}

que audientis cor exigentibus culpis om-

nipotentis gratiâ non repleri. Hinc ex-

ponens illud Job cap. 17. cor eorum

longe fecisti à disciplina: Neque ita, in-^{L. 13. mor.}

quit, hoc dicitur ac si omnipotens & misericors^{cap. 16.}

Deus longè cor hominis à disciplina faciat, sed

quod sponte delapsus, ibi remanere, ubi cecidit,

judicando permittat. Et post hos Bernardus:

Sponsus quidem equaliter atque indifferenter, Serm. 56. in

inquit, præsto ubique est, divinæ utique præ-^{cant. c. 4.}

sentiâ majestatis & magnitudine virtutis suæ.

Gratiæ tamen exhibitione seu inhibitione quibus-

dam longè, quibusdam propè esse dicitur. Cate-

rùm à sanctis pia dispensatione ad tempus & non

ex toto, sed juxta aliquid aliquando longè se fa-

cit, peccatoribus autem de quibus dicitur SUPER-

BIA EORUM ASCENDIT SEMPER: &

item INQUINATÆ SUNT VIÆ EORUM

IN OMNI TEMPORE, semper valdèque lon-

gè est, atque in ira hoc & non misericordia.

Hos denique omnes fecutus Angelicus 1. 2. q. 112

Doctor: defectus gratiæ, inquit, prima cau-^{a. 3. ad 2.}

sa est ex nobis, sed collationis gratiæ prima causa est

à Deo.